

NABROIĆ (25) *vb pf*

a oraz o jasne.

fut 3 *sg* nabroi (2). ◇ 3 *pl* nabroją (1). ◇ *praet* 1 *sg m* nabroilem, -m nabroił (4). ◇ 2 *sg m* -ś nabroił (4). *f* -ś nabroiła (1). ◇ 3 *sg m* nabroił (2). *f* nabroiła (2). ◇ 2 *pl subst* -ście nabroiły (1). ◇ 3 *pl m pers* nabroili (2). ◇ *plusq* 3 *sg m* był nabroił (1). ◇ *con* 3 *sg m* by nabroił (1). ◇ 3 *pl subst* by nabroiły (1). ◇ *impers* nabroi się (1). ◇ *part praet act* nabroiwszy (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Popęlnić wiele złego, postępując źle być przyczyną powstania niekorzystnego stanu lub sytuacji (z subiektywnym podkreśleniem wielości lub wysokiego stopnia); conficere, consciscere, designare, edere, facere Cn (25) : Rad bych też iuż tego vzył Czom zmlodu śpraczą wyfluzył [...] Ales mi iuż mył rozdwoyl Stych plotek czos tu nabroył. RejKup e6; Dawnoście ty poładzili/ Co z wieczorá nábroili. RejZwierc 234.

nabroić czego (pl a. pron sg) a. wiele czego (20): RejKup m2; GliczKsiąż L4v; O niezczęfny Prywacie/ thys thego nábroił RejZwierc A5; OrzRozm O4; Vel hoc quis non credat abs te ortum, A ktoby temu nie chciał wierzyć/ żeś ty tego nábroyił. Mącz 478a; ModrzBaz 72; StryjKron 477; CzechEp 183; Otom ia niepráwości dofyć nábroił/ á ciebie ná mękę podáią LatHar 268. Cf Przysłowie, Zwrot.

nabroić co (2): śmieie czytay y pytay o tym/ vłlyfzyłz co tu Anthykryłt nábroił Grzegśm A4; Otoż wálzá bogini co wam nábroiła/ Páni Wenus wízák złego thá początkiem była. PaprPan Ff2.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): A ftrzeż Pánie Boże áby thy záby kiedy tego nie nábroiły/ áby ci od tey rzeki Eufraten/ o ktorých tu ślyłzimy/ ná to fáłefzne á chytre zgromádenie tych krolow nie przyłzli RejAp 137v.

Przysłowie: czego Krolowie nábroiá/ to fię ná ludzi zwiezie. ModrzBaz 107v.

Zwrot: »(wiele) złego nabroić« [w tym: w pytaniu retorycznym: »mało złego nabroili?« (1)]« [szyk zmienny] (10): RejJóz H7; yáko zła zóná wyele złego nábroi záwłfe/ ták dobra tyle troye może przyłporzyc GliczKsiąż P5v; RejWiz 161V; WujJud ktv; GórnRozm Bt4; i ta^m ich śpitaicie dlazego fie na was buntuija/ abo malo złego nabroili PaprUp Kv; Tá ręká/ która złego wiele nábroiła Królowi/ táłz mu záfię zdrowie przywrociła. GórnTroas 19, 59; nábroilem wiele złego przed oblicznością twoią LatHar 139, 144.

Szereg: »nawarzyć i nabroić« (1): wyeleby wthem złego diłcipułowi náwárzył y źzkody nábroił. GliczKsiąż L4v.

Synonimy: popęlnić, przyczynić, sprawić.

Formacje współrdzenne cf BROIĆ.

Cf NABROJONY